

Bog hrepeni po nas

27. nedeljam med letom

– 3. 10. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Zakonca predstavljata globoko Božje hrepenenje po nas. Gospod, podari nam

milost, da negujemo to hrepenenje po Ljubezni, ki si ga dal v nas, naj se udejanja v življenju na razne načine, da se pokaže tvoja Ljubezen.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangeljski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 10,2-16

2 Pristopili so farizeji, in da bi ga preizkušali, so ga vprašali: »Ali je dovoljeno možu odsloviti ženo?« 3 Odgovoril jim je: »Kaj vam je naročil Mojzes?« 4 Rekli so: »Mojzes je dovolil napisati ločitveni list in jo odsloviti.« 5 Jezus pa jim je rekel: »Zaradi vaše trdosrčnosti vam je napisal to zapoved, 6 na začetku stvarjenja pa ju je Bog ustvaril kot moža in ženo. 7 Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi 8 in bosta oba eno meso. Tako nista več dva, ampak eno meso. 9 Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne ločuje!« 10 Ko so bili v hiši, so ga učenci spet spraševali o tem. 11 In govoril jim je: »Kdor se loči od svoje žene in se oženi z drugo, prešuštvuje z njo; 12 in če se ona loči od svojega moža in se omoži z drugim, prešuštvuje.«

13 Prinašali so mu otroke, da bi se jih dotaknil, učenci pa so jih grajali. 14 Ko je Jezus to videl, je postal nejevoljen in jim je rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. 15 Resnično, povem vam: Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, nikakor ne pride vanj.« 16 In objel jih je, položil nanje roke in jih blagoslavljal.

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišlujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

- Kaj mi Jezusov opis zakoncev lahko pove o Božji ljubezni do mene?
- Ko pride do razhodov, razdorov, greha, se zlomi podoba Ljubezni, Ljubezen pa ostane, živi še naprej. Kako mi Bog kaže svojo ljubezen do mene danes?

4. Če želim, preberem še to razlago evangeljskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

– Jezus je pristopil k vprašanju ločitve moža in žene tako, da je poslušalce popeljal na začetek stvarjenja in k Božjemu načrtu za človeški rod. V [1 Mz 2,23-24](#) vidimo Božji namen in ideal, da bi dva, ki se poročita, postala tako neločljivo povezana, da bi bila eno »meso«. Ta načrt najdemo v nerazdružljivi enosti Adama in Eve. Ustvarjena sta bila drug za drugega. Sta vzor in simbol za vse njune potomce. Jezus prav tako razloži, da je Mojzes dovolil ločitev, ker so izgubili ta ideal.

Jezus je postavil visoke stopnice zakonskega stanu pred tiste, ki so pripravljeni sprejeti njegove zapovedi. Prav tako je postavil visoko zahtevnost za tiste, ki se prostovoljno odpovedo zakonu zaradi nebeškega kraljestva ([Mt 19,11-12](#)). Zakonska zveza, duhovniški celibat ali pa zaobljuba čistosti redovnic in redovnikov

so Božji klic k posvečenemu življenju, da bi ne pripadali zgolj sami sebi in živeli le zase, temveč Bogu. Naše življenje ni naša last, ampak pripada Bogu. Je njegov dar in želi, da bi postalo dar drugim. Kakor Jezus ni prišel, da bi mu stregli, temveč da bi stregel ([Mr 10,45](#)), tako želi, da bi vsak človek v svojem stanu postal podoben njemu v streženju, v služenju drugim. V zakonu svojemu možu ali ženi, v duhovništvu ali redovništvu pa tistim, h katerim je poslan. Tako zakrament zakona kot duhovniškega posvečenja sta namreč zakramenta služenja. Seveda pa tega ne samo pričakuje od svojih učencev, temveč jim daje tudi milost in moč, če se povežejo z njim, kakor je mladika povezana s trto ([Jn 15](#)).

Obhajanje [zakramenta zakona](#) napravi moža in ženo deležna ljubezni troedinega Boga. Njuna človeška medsebojna ljubezen je sprejeta v Božjo Ljubezen. V njej se drug drugemu povsem in za večno izročita, posvetita, se v njej medsebojno oblikujeta in posvečata. Odslej njuno skupno življenje temelji na absolutni Ljubezni, na katero se lahko vedno znova obračata in iz nje prejemata moč za vztrajanje v času preizkušenj. Milost Svetega Duha, ki se je pri obhajanju zakramenta zakona na poseben način izlila v njuni srci, jima želi biti vedno na razpolago, da lahko ljubita drug drugega, kot ju ljubi Kristus ([Jn 15; 1 Kor 13](#)). Krščanska zakonca postaneta po zakramentu v svojem bistvu vidno znamenje Ljubezni Jezusa Kristusa do svoje Cerkve ([Ef 5,25-27](#)). Njuna vzajemna zakonska ljubezen je postala »sveti prostor« navzočnosti Kristusovega Duha; »dokaz«, da Bog je, da Bog Ljubezen obstaja.

– Starši so svoje otroke privedli k Jezusu, saj so želeli, da bi nanje položil roke. Vedeli so za zdravilno moč, tako telesno kot duhovno, ki jo prinaša njegov dotik. Ker so jih učenci pri tem ovirali, jih je pokaral. Učenci so ga nedvomno želeli obvarovati pred hrupnimi in motečimi. Toda on se jih je razveselil in pokazal, da je v Božji ljubezni dovolj prostora za vse, tudi za tiste, ki po takratnem prepričanju niso imeli kaj iskati pri pomembnih učiteljih, kot je bil Jezus.

Za Boga nihče ni nepomemben. K vsakemu človeku pride posebej, da bi se ga dotaknil s svojo zdravilno ljubeznijo in močjo. Zato nikomur nikoli ne preprečujemo, da bi lahko prišel k njemu in prejel njegov blagoslov in zdravilno moč. Vsak je dobrodošel pri njem, tudi tisti, ki ne zmore živeti njegovega ideala.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Hvala ti za dar zakona, Gospod! Po njem nam kažeš svojo globoko, neskončno Ljubezen. Hvala, da se na dar zakona lahko pripravljamo, ga gojimo, zanj skrbimo – pri sebi ali pri ljudeh okoli nas, in tako opazujemo, kako se tvoja Ljubezen spreminja v konkretno življenje.

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

